

✓ อธิการผู้บริหารธรรมศาสตร์

ภาพนโยบายผู้บริหาร มธ.ป 2544

"ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ทั้งหมดที่ศูนย์รังสิตตลอด 4 ปี จนจบการศึกษา ประกอบด้วย 3 สาขา คือ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ วิทยาศาสตร์สุขภาพ" (ระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2544, หน้า 254)

ภาพนโยบายผู้บริหาร มธ.ป 2545

"ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาคณะทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ต้องเรียนที่ศูนย์รังสิต สำหรับการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีทุกชั้นปีที่ขยายไปศูนย์รังสิต กำลังอยู่ในระหว่างการจัดหาอาคารผลการพิจารณาเป็นประการใด มหาวิทยาลัยจะประกาศให้ทราบภายหลังโดยทั่วกัน" (ระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2545, หน้า 247)

ข้อสรุปความขัดแย้งของทั้ง 2 ภาพคือ ผู้บริหาร มธ. กำลังสนับสนุนกับการเล่นชายชนม

ภาพที่สื่อโดยนักศึกษา และนักข่าว

ประเดิมเปิดภาคเรียนวันแรกของ มธ. ศูนย์รังสิต สุดโกลาหล นักศึกษาไว้อุปกรณ์-อาคารเรียนไม่พร้อม ยังไม่มีโต๊ะเก้าอี้ ห้องน้ำท่วมถึงทาสี และติดตั้งอุปกรณ์-โรงอาหารใหม่เปิดใช้ได้เพียง 300 กว่าที่นั่ง จาก 1,000 ที่นั่งในขณะที่ยังขาดนักศึกษามากขึ้นประมาณ 4,000 คน (มติชนรายวัน 4 มิถุนายน 2545, หน้า 1 และ 10) บางห้องหนักหนอหยังถึงกับยกเลิกการบรรยายไปเลยก็มี และเมื่อคืนสำรวจทั่วทั้งอาคารก็เจพบว่า หลากๆ ห้องกำลังติดตั้งเก้าอี้บ้าง ระบุบนเสียงระบอบไฟฟ้าบ้าง และบางห้องก็กำลังทาสี (มติชนรายวัน 5 มิถุนายน 2545, หน้า 20)

ภาพที่สื่อโดยผู้บริหาร มธ.

บรรดาภาคเปิดเทอมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศึกษาคึก อาจารย์ นักศึกษาชื่นชมพร้อมให้กำลังใจ ของใหม่อาจมีปัญหบ้าง...อาจารย์และนักศึกษานั้น ต่างชื่นชมในระบบต่างๆ เช่นระบบเสียงในห้องบรรยายดีมาก...นักศึกษาและบุคลากรส่วนใหญ่พอใจโรงอาหารใหม่ที่สะอาด ราคาคถูก และรสชาติอาหารอร่อย" (เอกสารงานประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2545 หน้า 1)

ข้อสรุปความขัดแย้งของทั้ง 2 ภาพ คือ ผู้บริหาร มธ. กับความพยายาม Wag the Dog

เมื่อได้ข้อสรุปความขัดแย้งของภาพทั้ง 2 คู่ข้างต้น ผมก็ไม่สามารถสรุปความเห็นเป็นอย่างอื่นได้นอกจากต้องยอมรับในความมอหังการของผู้บริหารธรรมศาสตร์ ซึ่งรับผิดชอบชีวิตของนักศึกษา อาจารย์ ช่างราชการ พนักงาน และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยกว่า 25,000 ชีวิต

อธิการที่จะเล่นสนุก และกระทำปู้ยี้กับชื่อเสียงมหาวิทยาลัยที่สร้างสมมากกว่า 60 ปี กับคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของชาติ และกับอนาคตอันสดใสของนักเรียนชั้นหัวกะทิของประเทศที่ผ่านความทากเพียร บากบั่น พุ่งพลุ่งกายแรงใจในการศึกษาแสวงเรียนและการทดสอบที่ยากยิ่งจนก้าวล้ำหน้าหน้าเขวชวน จำนวนเป็นหมื่นกว่า จะได้รับศักดิ์และสิทธิในการเข้ามาเป็นนักศึกษาในสถาบันการศึกษาแห่งนี้

อธิการที่จะเปลี่ยนนโยบาย ทยปี โดยให้นักศึกษารุ่น 44 เรียนทั้ง 4 ปีที่รังสิต แต่ให้นักศึกษารุ่น 45 เรียนเพียง 2 ปีที่รังสิต ความคิดเห็น และข้อคัดค้านของนักศึกษา อาจารย์ คิษย์เก่าตลอดจนผู้คนที่เกี่ยวข้องที่หวังโยมิได้มีความหมายใดๆ ในสายตาผู้บริหาร มธ. และแม้

นโยบายปฏิบัติที่ดำเนินไปจะดูว่าปรอทตกลงไป ชัดอยู่ในสายตาทนทั้งทอหย ก็มีสมารถหุคย้งผู้บริหาร มธ. ได้

อธิการที่จะประกาศความพร้อมของ ศูนย์รังสิต มาโดยตลอด และแม้จะถูกทักท้วง และทราบแน่แท้ใจว่ากำลังถูกจับจ้องอย่างจริงจังจากประชาคม และสังคมถึงความพร้อมที่แท้จริง ก็ยังแสดงความมอหังการที่จะปล่อยให้ความไม่พร้อมให้ปรากฏ และเป็นทีเด็ดร้อนของนักศึกษาอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่มีเวลาเตรียมการอย่างเหลือเฟือ หรือถ้าไม่พร้อมก็จะให้คณะบดีมโหฬารก่อนก็สามารถทำได้ แต่จะปล่อยให้บุคลากรไปเผชิญความไม่พร้อมหรืออย่างไรจะมากทำอะไรผู้บริหาร มธ. ได้

อธิการที่จะให้ชวามเพื่อคอบคอบประชาคม และสังคมรอบด้านด้วยเจ้าใจตนเองว่า คงไม่มีใครรู้เท่าทันเพราะฉะนั้นจะสื่อสารให้ไม่ตรงกับความเป็นจริงอย่างใดความใจชอบก็ได้ มีเห็นจะเป็นไวไป คงไม่แปลกอะไรที่นักศึกษาเหล่านั้นซึ่งได้รับการเลี้ยงดูและเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากครอบครัวและคนรอบข้างแต่ยวาวัว จะต้องมาประสบกับความลำบากในการเรียน และการใช้ชีวิตจากการบริหารงานผิดพลาด และไร้สำนึกความรับผิดชอบของผู้บริหาร มธ. บ้าง จะได้รับรู้บ้างว่าความมอหุคยธรรมในชีวิตนั้น มีอยู่จริง ทนลำบากไม่ได้ก็ให้ลาออกไป มีคนอีกมากมายที่คองการจะเข้ามาในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ เข้ามาได้แล้วก็แล้วไปไม่เห็นจะต้องดูตาคูคึกกันมากมาย

อธิการมากขึ้นอีกเพียงใด และอธิการอีกชวามานเท่าไร ก็สบายใจได้ เพราะระบบการได้มาซึ่งผู้บริหารที่ขึ้นอยู่ก็บวงจรฐานอำนาจของกลุ่มแก๊งๆ กลุ่มคิม โดยไม่จำเป็นคืออาศัยเสียงสนับสนุนของประชาคมอยู่แล้ว เพราะนักศึกษาที่ขาดพลัง และอ่อนแอเกินกว่าจะลุกขึ้นมาเรียกร้องสิทธิที่พึงมีพึงได้ แม้จะตระหนักดีว่าถูกขย้ำสิทธิเสรีภาพก็ไม่เห็นจะทำอะไรนอกจากถ่มน้ำร้อนไปด้วยความอินฮอมพร้อมใจ เพราะอาจารย์และช่างารการก็หวั่นค้จะรู้จักกลัววอดคเป็นยอดคดี โทนเลอจะใส่ใจหรือเสียงค้ำเนินการใดเพื่อประโยชน์ของใครที่มีใช้ประโยชน์ของคน

เพราะฉะนั้นจะอธิการทำในเรื่องมากมายที่ในบางประเทศการกระทำที่ผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำอีก และสวนทางกับความประสงค์ของประชาคม ผู้บริหารต้องฮารชีวิตตนเองไปนานแล้ว ก็ยอมจะไม่เป็นไว้ในสังคมแห่งนี้ที่จิตสำนึกและพลัง ในการต่อสู้เพื่อเสรีภาพและความถูกต้องได้สูญสลายไปอย่างถาวรหรืออมิได้แล้ว

ขอให้อีมีรับกับความมอหังการของผู้บริหาร และอวสานของธรรมศาสตร์